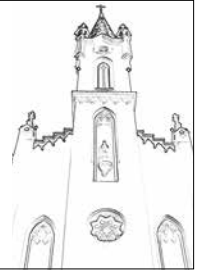

Regina Krónika

reginamundiplebania.hu

A Regina Mundi Plébánia ingyenes havilapja
XV. évfolyam 7. szám

2014. július 7.

Szűz Mária mennybevétele (Nagyboldogasszony)

A legfiatalabb dogma Máriáról, de maga az ünnep igen ősi. Szent István király is Nagyboldogasszony ünnepén, augusztus 15-én halt meg. Mária, mint mindannyiunk édesanyja közbenjár értünk fiánál, imádságra, bűnbánatra hív mindannyiunkat.

Szűz Mária, Jézus anyja, Istenanya. Jézusra való tekintettel Isten megóvta őt a bűntől, és élete végén testestül-lelkestül a mennybe vitte. Az egyház ősi hitét 1950-ben tette XII. Pius pápa kötelező hittétellé. Mária, égi édesanyánk, Jézus közeléből segít életünk küzdelmeiben. Azt a hitigazságot, dogmát ünnepli ezen a napon az Egyház, hogy a Boldogságos Szűz Mária halála után nem úgy halt meg, mint akárki közülünk. Az ő testét nem érte romlás, hanem a mennyei dicsőségbe testestől-lelkestől felvétetett, s a mindenható Isten a mindenség királynéjává tette. A rózsafüzér titkai közül a dicsőséges e két titkát ünnepli az Egyház: ki téged Szent Szűz a mennybe fölvelt; s a másik: Ki téged Szent Szűz a mennyben megkoronázott.

Ezt a hitigazságot dogmaként vallja az Egyház abban a tanításban, amit nekünk az Isten megmondott, amit minden katolikus kereszténynek vallania kell, ha katolikusnak tartja magát.

Erzsébet így köszönti Máriát: „Hogyan lehet, hogy uramnak anyja látogat el hozzám?” (Lk 1,43) Ehhez hasonló felkiáltás már hangzott el az Ószövetségben. Akkor, amikor Dávid Jeruzsálemben akarta vitetni a frigyládát, mely a szövetség tábláit tartalmazta, s egy zsidó számára az Isten jelenlétének mindennél elevebb jelképe volt. Mielőtt a frigyládát Dávid Jeruzsálemben vitette volna, megrendült e titok előtt, s így szólt: „Hogyan jöhet hozzám az Úr ládája?” Íme, ezen ószövetségi előkép alapján az

egyházatyák már a kereszténység első századaiban Máriát az Úr frigyládájának nevezték. Mária az Isten jelenlétének frigyládája, a szíve alatt megtestesült Ige által.

Az ószövetségi frigyláda nagy tiszteltben részesült. Nem érinthette akárki, s amikor a már kőből épült Templomban volt, nem láthatta akárki. Oly magasztos és szent dolog volt, hogy amikor a frigyládát Jeruzsálembé vitték, s egy ember méltatlanul megérintette azt, azon nyomban meghalt. Amikor pedig Krisztus idejében már nem volt a Templomban a frigyláda – mert a történelem viharaiban nyoma veszett – akkor még annak helyét is úgy tisztelték a Templom Szentek Szentjének nevezett legbelső termében, hogy oda csak egyszer egy évben léphetett be a főpap.

Az Isten jelenlétének ez a hordozója – a frigyláda ilyen magasztos és szent volt. Hát akkor mennyire volt szent Mária, aki Isten valódi jelenlétét hordozta szíve

alatt! De micsoda alázatosság ez Isten és Mária részéről: most már nemcsak a kiváltságosok láthatják, közeledhetnek hozzá, s nem kell szörnyethalnia annak, aki megérinti ezt a frigyládát. S az igazi frigyláda nem csak Erzsébethez megy el, hanem hozzánk is eljön, s elhozza legszentebb magzatát.

De ahogyan az ószövetségi frigyláda is csak hordozója volt a benne lévő szövetségi tábláknak, úgy Mária is csak hordozója az Isten Fiának. Nem az ő érdeme az, hogy ez így történt, hanem egyedül Isten kegyemének köszönheti mindezt. De ez nem kisebbíti Mária érdemeit sem, mert ahogyan megénekelte a Magnificatban: „Ezentúl boldognak hirdet minden nemzedék.” Valóban boldog vagy Mária, ó áldott frigyládája az Úrnak! Mert meghallottad az Isten szavát és hittél is annak. Nemcsak anyja voltál Jézus Krisztusnak, hanem tanítványa is – mégpedig a leghűségesebb tanítványa.

Mária példaképünk abban is, hogy hogyan viszonyuljunk testünkhöz, s abban, hogy mi fog történni ezzel a testtel Krisztus második dicsőséges eljövetelekor, a feltámadáskor. De ami fontosabb: nem csak testünk sorsát mutatja meg Mária, hanem azt is, hogy hogyan kell élnünk, hogy erre a megdicsőülésre eljussunk. Hiszen nem csak anyja, hanem leghűségesebb tanítványa is volt Jézusnak Mária. Emlékezzetek arra, hogy pünkösdkor ott találjuk az apostolok között, amint együtt imádkozik velük. Az Egyház tanítása vallja, hogy Mária azóta is imádkozik velünk és értünk Istennél a dicsőségben: az Egyház anyja lett, különleges közbenjárónk Istennél.

Mária hite, szeretete és Krisztussal való tökéletes egysége legyen példakép számunkra.

Fotó: Demény Anna

S. Maria Maggiore-bazilika

Melyik úton indulok?

A Szilágyi iskola tanév végi hálaadó szentmiséje

Fotó: Demény Anna

Ismét eljött a tanév utolsó napja, az iskolások búcsúzása egymástól és tanáraiktól.

A Szilágyi Erzsébet Keresztény Általános Iskola tanulói szüleikkel és nevelőikkel a veszprémi bazilikában gyűltek össze hálaadó szentmiséjükre. A szentmisét Márfi Gyula érsek celebrálta, László Dezső atya, az iskola lelki igazgatója, valamint Niederhoffer Zoltán református, Isó Zoltán és Isó Dorottya evangélikus lelkész adott útmutatást a tanulóknak a nyári szünet idejére.

Érsek atya szentbeszédében felhívta a gyerekek figyelmét arra, hogy milyen fontos meglátni mindenben a jót, az előre mutatót, és hálát adni Istennek mindazért, amit a tanév során tanáraiktól kaptak, akik szeretik őket, és a javukat akarják. Jézust kell követnünk abban is, hogy minden rosszban, ami vele történt a jót látta meg, azt, hogy beteljesítette a mennyei Atya akaratát. Örülni kell annak, hogy keresztény hívők vagyunk, hogy az iskolában hittant is tanulhatunk.

Niederhoffer Zoltán lelkész úr a 145. zsoltárból idézett: „Dicsőítelek téged, Istenem, Királyom, nevedet mindörökké áldom! Mindennap dicsérlek téged, nevedet örökké magasztalom.” Min-

dennapi, jól végzett munkánkkal naponta dicsőítjük Urunkat, Istenünket. A diákok a tanulással, az új ismeretek szerzésével, a tanárok az ismeretek átadásával. A nyár a pihenés, a felfrissülés

még nem tudom.” Mi most mindannyian elmegyünk az iskolából, legtöbbször csak a nyári szünetre, a nyolcadikosok többé már nem jönnek ide vissza. Az a kérdés, hogy csak az iskolából megyünk-e el, vagy Jézustól is? Jézustól kapunk békét a szívünkbe és bűnbocsánatot az életünkbe. Nélküle elpusztulunk. Vele élünk e világban és a mennyi világban is. Péterrel együtt mi is mondjuk: „Uram, kihez mehetnénk? Örök életnek beszéde van te nálad!” (Ján. 6)

Dezső atya a végzősökhöz intézett szavaival emlékeztetett arra, milyen sokat tanultak egymástól az év folyamán. Elbocsátó üzenetként azt javasolta, hogy ha nehéz kérdéseik merülnek fel életük során, a választ mindig Jézusnál keressék. A keresztény ember az istenkérésben soha nem megy szabadságra.

A fiatalabb korosztálynak, akik jövőre visszatérnek és a tanár kollégáknak jó pihenést és testi-lelki feltöltődést kívánt a nyári szünetre.

Fotó: Demény Anna

ideje. Ez az idő sem kivétel az alól, hogy Istent áldjuk és magasztaljuk.

Isó Dorottya evangélikus lelkész Máté Péter egy régi dalát idézte: „Elmegyek, elmegyek, hogy melyik úton indulok,

A szentmise végén az érsek atya és minden lelkész megáldotta a tanulókat és tanáraikat.

Demény Anna

Szívükbe fogadták a Szentlelket

Bérmálás a Szent László-templomban

Fotó: Demény Anna

Ünneplő ruhába öltözött, a Szent László és a Regina Mundi Plébániához tartozó izgatott fiatalok gyülekeztek a Szent László-templom mellett, arra várva, hogy a felnőtt keresztények soraiba iktassa őket érsek atya egy különösen forró júniusi napon, pünkösöd hétfőn.

Hamarosan eljött az óra, hogy bevonulhassanak és elfoglalhassák helyüket, és megkezdődjön a szertartás. A világi elnök köszöntője és a bérmálandók

érsek atyához szóló kérése után megkezdődött az életükben olyan fontos szentmise, amelyet Márfi érsek atya celebrált Medveczky Miklós érseki titkár, László Dezső plébános és Takáts István atya közreműködésével. Vasáros József atya betegsége miatt sajnos nem vehetett részt az ünnepségen.

Érsek atya beszédében kiemelte a Szentlélek működésének fontosságát bennünk. A bérmálkozók Őt akarják szívükbe fogadni, hogy megkaphassák a

lélek adományait: a jóságot, a kedvességet, a tapintatot, a lelki békét, a hűséget, az örömet, tisztaságot, a megbocsátó irgalmat, a bölcsességet és a szelídséget. A szerető lélek érti csak meg a szeretet lelkét – mondta. A lélek szépsége csak lelki szemekkel látható. Isten csodálatos teremtménye az emberi test is, de a lélek teszi teljessé a testet.

„Ami igazán fontos, az láthatatlan” sőt a fülnek is hallhatatlan. A Szentlélekkel csendes visszavonultságban tudunk kapcsolatba lépni. A Szentlélek feltárja azokat a területeket, amelyek a testi ember számára érzékelhetetlenek. Feltárja előttünk az igazságnak, a szépségnek, a szeretetnek azokat a tartományait, amelyek zárva maradnak a testi ember előtt. A testi ember számára még a házasságkötés is csupán formalizmus. Sokszor csak a felszín látjuk mindennapi életünk során, és sajnos sokszor ezek alapján döntünk. Fontosak lehetnek a külsőségek is, de a vallásosság nem mérülhet ki a külsőségekben. Pünkösödkor a Szentlélek eljövételének külső jelei a lángnyelvek és a szél zúgása, de ilyen jelekre csak addig van szükség, amíg meg nem újulunk a hitben.

A szentbeszéd után a fiatalok megújították keresztelési fogadalmukat, és érsek atya a bérmálás szentségében részesítette őket, és ezzel a felnőtt keresztények közösségébe léptek.

Demény Anna

Regina Krónika

A Regina Mundi Plébánia ingyenes lapja

A kiadó neve: Regina Mundi Plébánia

Vezetője: László Dezső atya

8200 Veszprém, Dózsa György út 9.

Tel.: 88/327-609

Szerkesztők: Demény Anna,

Kreschka Miklós

KÖH nyilvántartási szám: 163/0179/2007.

Lapzártá: minden hónap 20-án

Fotó: Demény Anna

Visszatekintés

A Nyugat–magyarországi Körzeti Kolping Szövetség 10. Kulturális Fesztiválja, Veszprém, 2014. május 24.

„Az ünnep mély és varázsos rendhagyás. Az ünnep az élet rangja, felsőbb értelme. Készülj fel reá testben és lélekben.”
(Márai Sándor: Füveskönyv)

A Kolping családok életében ünnep, fontos esemény a kétévente megrendezésre kerülő *Kulturális Találkozó – Kulturális Fesztivál* – vagy, ahogy a Szövetség tiszteletbeli és örökös országos prézeze, Dr. Bolberitz Pál nevezte: *Akadémia*. Hagyományos és fontos rendezvény különösen, ha arra gondolunk, hogy manapság a környezetünk arra ösztönöz: vessük el, ami régi, mást, újat, jobbat szervezzünk, alkossunk. Szinte elfelejtjük az ünnepet, mely a hagyomány része. A hagyomány egy közösség tudásának, tapasztalatának összegzése, megtartó erő. Ugyanakkor többet jelent, mint kialakult szokásrendszer. Folyamatosan fejlődik, gazdagodik.

Amikor a Veszprémi Kolping Család Egyesület 1996 májusában ünnepi találkozóra hívta a körzet Kolping családjait (az akkori 18 egyesületet), hagyományteremtő szándékkal is tette. Emelte a találkozó fényét, hogy „nyitányként” részt vettünk a várban a Gizella napi misén. Ezen a napon kapta meg a város örökös őrzésre első királynéknak, Gizella ereklyéjét Passauból. S mindezt együtt élhettük át kolpingos testvéreinkkel – testvérvárosaink Kolping családjai is képviseltették magukat.

A 10. jubileumi találkozón, melyet *Visszatekintés* címmel rendezett a veszprémi Kolping család a nyugati körzet

Fotó: Nagy Árpádné

szervezőtitkárának, Kondrik Istvánnak hathatós támogatásával – emlékezésképpen szintén szentmisével kezdtük a programot, melyet együtt mutatott be László Dezső atya, a veszprémi Kolping család prézeze, Dr. Janka Ferenc görögkatolikus parókus és Laposa Norbert újmisis pap. A jelen lévő 11 Kolping családból érkezettel (180 fő), vendégeinkkel: Laczhegyi Lászlóval, az MKSz országos elnökével és Hudson Judittal, az MKSz főtitkárával a mise könyörgéseiben együtt adtunk hálát az elmúlt évek minden öröméért, a mosolyért, a szeretetért, melyet egymás körében megtapasztalhattunk. A békétlenségért, mely alkalmat adott a megbékélésre, azért, hogy közösségeink legyenek példa a világ előtt: szeretettel vagyunk egymás iránt.

2002-től minden Fesztiválon elhangzó előadás egy kiemelkedő személyiség életművéről szól, illetve egy központi gondolat köré szerveződnek. (Pl. Adolf Kolping tanításának időszerűsége; A

papi hivatás; Boldogok és szentek; Én és a Biblia stb.) Az idei 10. alkalommal a családot helyeztük a középpontba, illetve minden fellépő közösség válogatott az elmúlt alkalmakon bemutatott programjaiból.

Az előadást Dr. Janka Ferenc görögkatolikus parókus, egyetemi tanár tartotta. Filozófiai, költői, pszichológiai mélységeket tárt fel az „én” és a közösség tagjai között és a családi kapcsolatokban. Mindezt lenyűgöző stílusban, közérthetően, itt-ott kellemes derúval.

Néhány gondolatot idézek az elmondottakból:

Kiindulópont az „én.” Radnóti Miklóst idézte: „Én én vagyok, s nekem én te vagy... Ketten mi vagyunk, de csak ha vállalom”. (Előhang egy monodráamához) Mielőtt mi egymást vállaltuk, a Jóisten már vállalt bennünket. Meg kell keresni önmagunkat, meghatározni éniünket, hogy el tudjuk helyezni magunkat az emberi kapcsolatok rendszerében. „Mindent tudok hát drága herceg...csak azt nem, ki vagyok...” – idézte Villont, majd József Attilát: „...jó lenne jegyet szerezni, és elutazni önmagunkhoz, hogy bennetek lakik, az bizonyos.” (József Attila c. vers). Mennyire vagyunk elfogadható, tiszteletreméltó személyiség?

Goethe szerint háromféle tisztelet összefüggésében kell szemlélnünk magunkat, családunkat:

1. Az idősebbek, okosabbak tisztelete – a fölöttem lévők – szülők, tanárok stb.

Fotó: Nagy Árpádné

2. A velem egyenrangúak tisztelete, házastárs, munkatárs stb.

3. A kicsik tisztelete: a gyengébbek, a gyerekek, elesettek. A szülő is tisztelje a gyermekét. És végül fontos momentum: az én is tisztelje magát!

Az emberi kapcsolatokban megnyilvánuló „én” különböző szintjeinek bemutatása: a gyermeki én jellemzője a nyitottság, tanulás, játékoság, a felnőtt én érdeme a tudás birtoklása, a kreativitás, a szülői én jellemzője: erő, fele-

lősség, egymásra figyelés. Ha mindhárom megnyilvánul bennem, el tudom helyezni magam egy közösségben.

A szülői én erősítésében segít a Biblia: a példázatok, tanítások; a felnőtt én kibontakozásában a szentek életének példája. Végül beszélt az előadó a szülői szeretet megnyilvánulásáról, a bűn mibenlétéről és a megbocsátásról.

Az előadást a Kolping családok műsora követte: Az Alsópáhoki Bodzavirág Népdalkör, a Pápai, a Veszprémi,

a Várpalotai, az Ősi, a Balatonföldvári Szent Kereszt Kolping Család, valamint a Veszprémfajsi Asszonykórus és a Csabrendeki Citerazenekar.

Zárásként közösen elénekeltük az új Kolping dalt.

A nyugati körzet szervező titkára néhány szóval méltatta és megköszönte a veszprémi szervező munkáját, és egy kedves kis faragott, színes virággal ajándékozta meg a közösség tagjait.

Nagy Árpádné, *Veszprémi Kolping Család*

Könyvajánló

Mit és hogy gyógyíthat a zene? Erre a kérdésre keresi a választ a magatartás-tudományi szakember és a gyakorló terapeuta, vagyis a Gyógyító zene című könyv szerzői, Harmat László és Tardy József. Könyvükből kiderül, hogy a szív és az érrendszer zavarainak, a depresszióknak, a stressznek, az alvászavaroknak, a fájdalomnak és a szorongásos zavaroknak egyaránt hatásos ellenszere lehet a zene.

A zenét már az ókortól alkalmazták a gyógyításban, a zeneterápia azonban csak a XX. század közepén vált független és önálló szakterületté. Harmat László és Tardy József kutatásai szerint Beethoven, Bach, Liszt Ferenc és Mozart zenéje számos fizikai vagy lelki betegségre hatásos, nyugtató gyógymód lehet.

A szerzők nagy érdeme, hogy a szerteágazó témakörbe egy sajátos terápiás eszközön, a zene alkalmazásán keresztül nyújtanak betekintést az olvasónak. „Nemcsak az emberi bajok természetében lehet ennek révén eligazodni, hanem azt is megérthetjük, hogyan lehet a zenét felhasználni a legkülönbözőbb betegségek gyógyításában. A zene igen nagy hatással van az emberre, ez ősidők óta ismert, és a régi kultúrák is megpróbálták a – tágran értelmezett – zene, vagyis a melódia, ritmus, dallam, tánc, hangokra figyelő lelki beállítódás eszközével kiváltani a megnyugvást, megbékélést, megtisztulást, s visszaadni az életkedvet és a regenerációt” – írja előszavában dr. Buda Béla.

A zene terápiás hatása kapcsán a

szerzők vizsgálják a zene – egészség – spiritualitás közti kapcsolatot, és leszögezik, hogy a zene a lélek és a spirituális tapasztalatok terén is helyet kap. A zenét a tudatosság szintjei közötti hídként értelmezik. „Elősegítheti meditatív állapotok elérését, és elvezethet a személy feletti és spirituális tapasztalatok világába. Ugyanakkor a zenehallgatás vagy éppen az aktív zenélés olyan transzperszonális térbe vezet, ahonnan máshogyan vagyunk képesek szemlélni a valóságot, mint hétköznapi tapasztalataink során, egyfajta teljesség élményét adja... A zene tehát nem csupán a személyiség tükréiként jelenik meg, hanem hozzásegíti az egyént a magasabb tudatossághoz, személyisége integrációjához és kiteljesedéséhez.”

A szerzőpáros vizsgálja a fent felsorolt betegségek biológiai, pszichológiai és szociális tényezőit, ismerteti a pszichés és zeneterápiás kezelési lehetőségeket, valamint csoportterápiás ötleteket ad. Könyvükből röviden megismerhetjük a különböző zeneterápiás iskolákat is, azok működését – és a pszichológia fejlődésére gyakorolt hatását –, többek között a Bonny-modellt, az analitikusan orientált zeneterápiát, a Nordoff-Robbins-modellt, valamint a szabad improvizációs terápiát. Ezek mindegyike más-más módszerrel dolgozik, a lényeg azonban ugyanaz: a zenén keresztül gyógyítani a beteget.

A zene nagyban befolyásolja érzelmeinket, az általa keltett „pozitív érzelmek nyomán az agyban kiváltódik

az úgynevezett jutalmazó-motivációs rendszer”, amely például még étkezés után figyelhető meg. „A boldog vagy vidám hangulatot okozó zene hatására általában növekszik a bőrellenállás, gyorsabban ver a szív, magasabb a percenként mért átlagos légzésszám, és jobban megemelkedik a vérnyomás, mint a szomorú hangulatot kiváltó zene hallgatása közben.”

A keresztény hívők nagy részének a szertartásokon felcsendülő dallamok kapcsán – gregorián, népének, oratórium – is átélnek zenei élményeket. Érdekes, hogy a megkérdezettek egy része szerint a zenei tapasztalatok a túlvilági élet, a paradicsomi élet képzetét idézik fel a vizsgálati személyekben, mások mélyebb vallásos megértésre, megtérésre jutottak. „A legmeglepőbb és legerőteljesebb azon beszámolóok csoportja, amelyekből az derül ki, hogy a hallgató nagyon erősen a Szentháromság – Atyaisten, Jézus Krisztus, Szentlélek – jelenlétét érezte – együtt vagy külön-külön egy zenemű hallgatása közben.”

Harmat László és Tardy József hangsúlyozzák, hogy nem könnyű szembesülni hiányainkkal, féltreimünkkel és sérüléseinkkel, viszont a zene segít mindezek biztonságosabb megélésében. A zene „nemcsak az emberek közötti kommunikációban tölthet be jelentős szerepet, de a saját bensőnkkel való, vagy... az ember és Isten közötti kommunikációban is.”

Csuti-Mátyás Zsófia

Martinus Könyv- és Folyóirat Kiadó
(A Szombathelyi Egyházmegye Könyvkiadója)

Zarándoklat az „örök városba”

(június 15-től 21-ig)

A Ferences Diákszövetség öregdiákjai és a veszprémi KÉSZ dr. Udvarhelyi Olivér vezetésével nyolcadik esztendeje szervezi 4-5 napos zarándoklatait. Ezen utak célja felkeresni a Ferences-rend nagy-magyarországi, ill. közép-kelet európai nevezetes kegyhelyeit, ferences hagyományú helyeit.

Ez év júniusában Róma volt az uticél, ahol három nap az örök város mindig felejthetetlen benyomásaiban s az oda és vissza út két-két napján látogatott városokban (Aquilaia, Orvieto, Arezzo, Aquila, Cascia, Norcia, Loreto) lélekemelő, gazdag élményben részesültünk páran a Regina Mundi Plébánia tagjai közül. Tömör Viktor ferences atya már nyolcadik éve, László Dezső plébánosunk pedig első alkalommal kísérte el a csoportot lelki vezetőként.

Szentháromság vasárnapján Itália földjén Doberdo-ban, az ott harcolt s elesett hőseink előtt tisztelegve, a magyar katonák által épített s felújított kápolnában mutatta be Dezső atya zarándoklatunk első szentmiséjét.

Innen Aquileiába tartottunk, ahol egy XIV. századi bazilikát láttunk, mely csodálatos épségben 750 négyzetméteren, rajta sétálható üveggel védve, a nyugati világ legrégebbi kora kereszténykori (IV. sz.) mozaikpadlóját is magában rejti.

A második napon Arezzo ferences templomát csodálhattuk meg, s benne a XIV. századi Signorelli, Piero della Francesca, Spinello és mások freskóit. Orvietoba igyekezve a toszkán táj szépségeiben gyönyörködhettünk, a hegyre épült kis városok látványa az etruszk kultúra nyomait idézte. Egy ilyen város Orvieto, esőben is hangulatos, a híres, valaha zöld s rózsaszín, ma már szürke-fekete márvánnyal borított székesegyháza, a Dóm, mely több híres művész alkotását őrzi falain kápolnáiban, pl. a híres Signorelli és Fra Angelica freskókat, melyek Michelangelóra is nagy hatást gyakoroltak. Sajnos e kápolnát egy itt rendezett konferencia (Hit és a művészet) miatt nem láthattuk, de an-

nál inkább lelki épülésünkre szolgált, hogy a híres Corpus Dei átváltoztatási csoda emlékét őrző kápolnában misét hallgathattunk Dezső atya lelkesítő, meggyőző, hitet szilárdító szavaival.

Rómában a Szent István házban szálltunk meg a Via Casaletton, melynek szépséges kertjét az utolsó napunk estjén volt alkalmunk felfedezni.

Első napunkon Rómában a Szent

Péter-székesegyház altemplomában található Magyar kápolna hazai művészek készítette (szobrok és reliefek, az Árpád-ház szentjei, királyai és magyar szentek életéből vett jeleneteket ábrázoló) alkotásokkal díszített falai között hallgattunk szentmisét Németh László atya (a Szent István Zarándokház igazgatója) homiliájával, egy másik magyar csoporttal együtt. Mise után a Vatikáni Múzeumot jártuk be egy lelkes, 40 éve Rómában élő magyar idegenvezető asszony szakszerű vezetésével.

Délután a Scaviban (Szent Péter sírja körüli ásatások színhelyén) egy I. századi, s a III. században a constantini bazilika építéséhez feltöltött, a római középosztály számára fenntartott pogány temető újonnan feltárt részleteit láthattuk nagyszerű vezetéssel. Ezután az esőtől megtisztult, napfényes városban a másik apostolfejedelem, Szent Pál sírjához, a falakon kívüli Szent Pál-székesegyházhoz, ahol a művészeti s egyháztörténeti emlékek szemlélése közben a naplemente színjátékának, s az alabástrom ablakok nyújtotta különleges benyomások részesei lehettünk.

Ezután Szent Pál kivégzésének szín-

helyére, Tre Fontana-ba mentünk. A három forrás színhelyén épült három templomból az egyik legszebbet megnézhattuk, ahol trapista szerzetesek XII. századi vakolatlan téglafalainak nemes egyszerűségében és fenségében gyönyörködhattunk, s mondtuk el est imánkat.

A második napunkon részt vettünk a szokásos szerdai pápai kihallgatáson, az állandóan székekkel teli Szent Péter tér megtelt hallgatósággal, s a tiszta, csillogó kékség nyújtotta háttérben, szinte világított a Szent Péter-bazilika oromzata, falai és szobor-együttese. Ebben a színpadi képben 10 órakor találkoztunk Ferenc pápával. Szavai az egyház küldetéséről nagyon aktuálisan érintettek bennünket, s akik követhették nyelvén, gyönyörködhetek az általa használt olasz nyelv költőiségében s a pápa egyszerű, de egyedülálló stílusában. A kihallgatást követően a Vatikáni Rádióba is eljutottunk, ahol Vértesaljai László jezsuita atya egy hónapon át helyettesített egy szabadságra ment kollégát. Nagyon tanulságos beszámolóban volt részünk, bemutatva előadásában a Vatikáni Rádió történetét és helyszínét.

Délután a Trastevere két templomát (St. Maria in Trastevere és St. Francisco di Ripa) látogattuk meg, melyeknek művészi értékükön (apszisuk mozaikja, Cavallini freskói) túl a történetiségük hatása rendkívüli. A Tevere mentén épült Szent Ferenc templomban Viktor atya mondott misét, s e templom sekrestyéje felett van Szent Ferenc egykori szálláshelyének színhelye. A kis szobát, a cellát eredeti egyszerűségében, s még a követ is láthattuk, melyet a szent vánskóként használt. A Trastevere után a város szívébe, a Capitoleumra, majd a Fórum Románusra pillanthattunk, elhaladva a Colosseum s a Palatinus domb mellett, miközben a jellegzetes római fenyők sziluettjének fel-fel bukkanó parkjai kísérték bennünket.

Harmadik római napunkon Vértesaljai atya kiváló vezetésével a Róma és a világ templomainak anyját, a Lateráni Szt. János és Pál-székesegyházat és környékét jártuk be. Az ő művészettörténeti, teológiai felkészültségével és rendkívüli, karizmával áldott előadá-

Fotó: Demény Anna

sában páratlan lelki élményben volt részünk, ami folytatódott a Santa Maria Maggiore-bazilikában, ahol áldásával s együttimádkozással vettünk búcsút tőle.

E nap délutánján az Aventinus domb rózsa- és narancsligetébe és három templomába (Szent Sabina, Szent Anselmo, Szent Alessio) Somorjai Ádám atya kíséretében (a Szent Anselmo Egyetem tanára, s egy pápai hivatalban szolgálatot teljesít) jutottunk el. Találkozási pontunknál az Aventinus domb lábánál és a valahai Circus Maximus helye előtt (ma szabadtéri koncerteket szerveznek itt) a Palatinus dombon még hatalmas íveiben pompázó palota-maradványok látványában elmélkedhattunk, s ki-ki felidézhetette magában az antik időket. Ezek a képek csak erősítést kaptak napunk befejezéseként az antik Róma körbejárásával.

Ezen az estén a Szent István Zarándokház Prokop-képekkel díszített kápolnájában hallgattuk utolsó római misénket.

Zarándokutunk 6. napján Aquila városát vettük célba. Sajnos az öt évvel ezelőtti földrengés szomorú következményeit tapasztalhattuk, az épületek állványozva, a két híres templom zárva tartott felújítás miatt, az egykor virágzó, gyönyörű fekvésű iskolaváros ma kihalt, elhagyják lakói.

Ezután Umbria gyönyörű tájait bejárva Cascia városába tartottunk, ahol a hegyre épült kisváros páratlan hangulatú épületei között Szent Rita életének színhelyeit jártuk körül, láttuk kolostort, s a mellé épült, XX. század közepén emelt modern színes freskókkal teli templomban sírjánál imádkozhattunk.

Szent Rita után Norcia-ban Szent Benedek és Skolasztika szülőházára épült kora középkori templom altemplomában hallgathattunk misét, Dezső atya emlékezetes homíliájával.

A domboldalra épült kisváros napfényben fürdött, és lankásan nyúlt a több templomot magába fogadó völgybe. Hegyekkel, dombokkal körbevett tájból indultunk, s utaztunk még hosszan, míg a habos zöld világ után lassan feltűntek a szőlőskertekkel, gabonátáblákkal teli dombok, s végül jobbkun az Adriai-tenger. Még napsütésben pillanthattuk meg Loreto hegyre épült kisvárosát, s a Mária házát magába fogadó Bramante építette katedrális kupoláját.

Másnap, utolsó napunk reggelén, e katedrális altemplomában adhattunk hálát utunkért, s mindazon kegyelmek sokaságáért, melyekben részesültünk e gyönyörű, emlékhelyekkel, művészi alkotásokkal teli Itália földjén szerzett élmények során.

KÉSZÜLJÜNK A SZENTMISÉRE

	Olvasmány	Szentlecke	Evangélium
júl. 13.	Iz 55,10-11	Róm 8,18-23	Mt 13,1-23
júl. 20.	Bölcs 12,13.16-19	Róm 8,26-27	Mt 13,24-43
júl. 27.	1Kir 3,5.7-12	Róm 8,28-30	Mt 13,44-52
aug. 3.	Iz 55,1-3	Róm 8,35.37-39	Mt 14,13-21
aug. 10.	1Kir 19,9a.11-13a	Róm 9,1-5	Mt 14,22-33
aug. 15.	Jel 11,19a; 12,1-6a.10	1Kor 15,20-26	Lk 1,39-56
aug. 17.	Iz 56,1.6-7	Róm 11,13-15.29-32	Mt 15,21-28
aug. 20.	Péld 4,10-15.18-27	Ef 4,17-24	Mt 7, 24-29
aug. 24.	Iz 22,19-23	Róm 11,33-36	Mt 16,13-20
aug. 31.	Jer 20,7-9	Róm 12,1-2	Mt 16,21-27
sept. 7.	Ez 33,7-9	Róm 13,8-10	Mt 18,15-20

Hírek és események

Az imaapostolság szándékai júliusra:

Általános: (Sport): Hogy a sport gyakorlása mindig alkalmul szolgáljon emberi testvérségre és növekedésre.
Missziós: (Világi misszionáriusok): Hogy a Szentlélek támogassa azoknak a világiaknak a munkáját, akik a szegényebb országokban hirdetik az evangéliumot.

Az imaapostolság szándékai augusztusra:

Általános: (Menekültek):Hogy a menekültek, akik arra kényszerültek, hogy erőszak miatt elhagyják otthonukat, nagylelkű befogadásra találjanak, és jogaikat biztosítva lássák.

Missziós: (Óceánia): Hogy a keresztények Óceániában örömmel hirdessék a hitet a földrészt valamennyi népének.

Július 11-én Nursiai **Szent Benedek** apátnak, Európa fővédőszentjének az ünnepe.

Július 16-án **Kármelhegyi Boldogasszony** emléknapja.

Július 18-án **Szent Hedvig** királynő emléknapja.

Július 23-án **Szent Brigitta** szerzetesnőnek, Európa társvédőszentjének az ünnepe.

Július 24-én **Árpád-házi Szent Kinga** szűz, szerzetesnő emléknapja.

Július 25-én **Szent Jakab** apostol ünnepe.

Július 26-án főegyházmegyénkben **Szent Annát, főegyházmegyénk védőszentjét** ünnepeljük.

Július 31-én **Loyolai Szent Ignác** áldozópapnak, a jezsuita rend megalapítójának emléknapja.

Augusztus 4-én Vianney Szent János áldozópapnak, a plébánosok védőszentjének emléknapja.

Augusztus 6-án **Urunk színeváltozásának** az ünnepe.

Augusztus 9-én a keresztéről nevezett **Szent Terézia Benedikta** (Edit Stein) szűz és vértanú, Európa társvédőszentjének az ünnepe.

Augusztus 10-én **Szent Lőrinc** diakónus és vértanú ünnepe.

Augusztus 15-én Szűz Mária mennybevételeének az ünnepe (**Nagyboldogasszony**). **Kötelező ünnep!**

Augusztus 20-án **Szent István királynak**, Magyarország fővédőszentjének az ünnepe.

Augusztus 24-én **Szent Bertalan** apostol ünnepe.

Augusztus 28-án Szent Ágoston püspök és egyháztanító emléknapja.

IMÁDKOZZUNK ÉRTÜK...!

...mert a keresztségben újjászülettek: Varga Benedek, Szabó Emese és Retz Ádám június 1-jén, Kiss-Gál Hanna június 15-én, Véber Máté és Novák Emese június 22-én.

...mert szentségi házasságot kötöttek: Hazafi Gergely és Fejes Andrea június 14-én.

...mert az örök hazába költöztek: Tölgyes József (71 éves) június 11-én, Czigler Ferencné sz.: Takács Gizella (72 éves) június 11-én, Fister Károlyné sz.: Horváth Ilona Mária (84 éves) június 13-án, László Jenőné sz.: Klepeisz Julianna (86 éves) június 13-án.

NYÁRI MISEREND VÁLTOZÁS

Az alábbi időpontokban László Dezső plébános atya szabadságon lesz. A szentmiséket és a lelkipásztori szolgálatot helyettesítő atya végzi.

A plébániai hivatali idő változatlan.

Július 6. Vasárnap	mise 9.00 mise 11.00 mise 18.00
Július 7. Hétfő	mise 18.00
Július 8. Kedd	mise 18.00
Július 9. Szerda	mise 18.00
Július 14. Hétfő	mise 18.00
Július 15. Kedd	mise 18.00
Július 16. Szerda	mise 18.00
Július 17. Csütörtök	mise 18.00
Július 18. Péntek	mise 18.00
Július 19. Szombat	mise 18.00
Július 20. Vasárnap	mise 9.00 mise 11.00 mise 18.00
Július 21. Hétfő	mise 18.00
Július 22. Kedd	mise 18.00
Július 23. Szerda	mise 18.00
Július 24. Csütörtök	mise 18.00
Július 25. Péntek	mise 18.00
Július 26. Szombat	mise 18.00
Július 27. Vasárnap	mise 9.00 mise 11.00 mise 18.00
Augusztus 4. Hétfő	mise 18.00
Augusztus 5. Kedd	mise 18.00
Augusztus 6. Szerda	mise 18.00
Augusztus 7. Csütörtök	mise 18.00
Augusztus 8. Péntek	mise 18.00
Augusztus 25. Hétfő	mise 18.00
Augusztus 26. Kedd	mise 18.00
Augusztus 27. Szerda	mise 18.00
Augusztus 28. Csütörtök	mise 18.00
Augusztus 29. Péntek	mise 18.00